

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het vierde gedeelte van de Gewone zitting van de
Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 2-6 oktober 2006**

Het institutionele evenwicht in de Raad van Europa (Aanbeveling 1763)

Het Statuut van de Raad van Europa, ondertekend op 5 mei 1949, voorziet in de oprichting van twee politieke statutaire organen met een algemene bevoegdheid, het Ministercomité en de Parlementaire Assemblée. Sinds de oprichting van de Raad van Europa zijn de omstandigheden evenwel grondig veranderd: Europa is veel meer geïntegreerd dan toen, de aard van het internationale recht is gewijzigd en verschillende nieuwe instellingen, zoals het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en het Congres van de lokale en regionale overheden, werden ondertussen opgericht in de schoot van de Organisatie. De Assemblée is van mening dat het Statuut en de Statutaire resoluties zoals die momenteel gelden, deze veranderingen niet voldoende weergeven. Indien de Raad van Europa niet wil “fossiliseren”, is de tijd gekomen om ambitieuze institutionele hervormingen door te voeren.

In haar aanbeveling roept de Assemblée op om het institutionele evenwicht binnen de Organisatie te verbeteren, en nodigt zij in het bijzonder het Ministercomité uit om een overeenkomst met haar af te sluiten over het verstevigen van de rol van de Assemblée in de uitwerking en de goedkeuring van juridische instrumenten, in de onderhandeling met andere internationale organisaties en voor wat betreft de goedkeuring van het budget.

De Assemblée meent dat de transparantie van de Raad van Europa, zowel intern als extern, verbeterd zou moeten worden, en dat het Statuut van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, dat nu ook als één van de drie “pijlers” van de Raad wordt beschouwd, opnieuw bekeken moet worden binnen het institutionele kader van de Raad.

In zijn tussenkomst onderstreept *senator Luc Van den Brande* dat het eerst en vooral belangrijk is de verschillende pijlers van de Raad van Europa te verstevigen. De aanbeveling zet ertoe aan na te denken over de wijze waarop men kan omgaan met waarden, democratie en mensenrechten binnen de Europese democratische ruimte. In haar aanbeveling geeft de Assemblée de samenwerking weer die er zou moeten zijn tussen de verschillende pijlers van de Organisatie. Zo bevat de aanbeveling interessante voorstellen om de rol van de Assemblée te verstevigen en haar met name een grotere verantwoordelijkheid te geven inzake de opstelling van verdragen, en inzake haar budget. Voor wat betreft het Ministercomité, wijst de spreker op een paradoxale situatie. Het betreft in feite niet de ministers, maar wel de ambassadeurs, hetgeen niet hetzelfde is. Hij is voorstander van een samenwerkings- en een reflectieplatform tussen het

Ministercomité en de Assemblee. Voor wat betreft de mensenrechten, is hij tegen een verdubbeling, of zelf een verdriedubbeling, van de instellingen binnen de democratische sfeer. Elke instelling, elk instrument heeft een eigen rol. Vermits er verder een huidige tendens is tot decentralisatie, is het nodig de betrokkenheid van het Congres van de lokale en regionale overheden bij de werkzaamheden van de Raad van Europa te vergroten.

Tenuitvoerlegging van de arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (Aanbeveling 1764 en resolutie 1516)

De Assemblee meent dat de structurele tekortkomingen in de rechtssystemen van Italië, Rusland en Oekraïne de oorzaak zijn van vele en herhaaldelijke schendingen van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, en een ernstige bedreiging vormen voor het principe van de rechtsstaat in die drie landen.

Zo heeft de Assemblee kritiek op de overdreven lange duur van de processen in Italië, waar vele rechtszaken meer dan 10 jaar aanslepen, hetgeen door het Hof reeds als een schending van het Verdrag werd bestempeld. In Rusland behoren tot de belangrijkste vastgestelde problemen, de overdreven lange duur van de voorlopige hechtenis in overbevolkte centra, alsook de voortdurende niet-uitvoering van gerechtelijke beslissingen. In Oekraïne werden vele gelijkaardige problemen vastgesteld, waar ze nog verergerd worden door belangrijke inbreuken op de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht.

De Assemblee betreurt eveneens bepaalde problemen betreffende de tenuitvoerlegging van arresten van het Hof door Turkije, Griekenland, Italië en Roemenië.

Verder hebben in de zaken betreffende de misbruiken door de veiligheidsdiensten, Rusland, Turkije en het Verenigd-Koninkrijk nog geen overtuigende resultaten op tafel kunnen leggen inzake de genoegdoening voor het aangedane onrecht aan de eisers, door het instellen van grondige onderzoeken naar die misbruiken.

De Assemblee roept de Lidstaten op om interne mechanismen en procedures uit te werken – zowel op het niveau van de regering als van het parlement - voor een snelle en efficiënte tenuitvoerlegging van de arresten van het Hof.

Debat van algemeen beleid over de toestand in de Balkanlanden (Aanbeveling 1765 en resolutie 1517)

Het jaar 2006 is van groot belang voor het geheel van de Balkanregio die belangrijke veranderingen ondergaat, met name door de recente onafhankelijkheid van Montenegro en door de aanvang van de onderhandelingen over het statuut van Kosovo.

De Assemblee wil blijf geven van haar diepgaand engagement ten opzichte van de Westelijke Balkanlanden, waarbij ze er zich terdege van bewust is dat elk land ervan anders is. Zij meent dat het van wezenlijk belang is om een overlegplatform op te richten voor de toestand in het geheel van de Westelijke Balkanlanden.

Hoewel het duidelijk is dat de Westelijke Balkanlanden nog een aantal belangrijke problemen te regelen hebben, is de Assemblee ervan overtuigd dat de internationale gemeenschap - en in het bijzonder de Raad van Europa en de Europese Unie - een actieve steun moet verlenen aan die landen, door de erkenning van de reeds geboekte vooruitgang en van de inspanningen die ze nog steeds leveren.

De Assemblee nodigt de Westelijke Balkanlanden uit om geloofwaardigheid te geven aan de inspanningen die ze doen om de oorlogsmisdaden te veroordelen, en om tastbare bewijzen te leveren van hun samenwerking met het Internationaal Joegoslavië-tribunaal (ICTY).

Actueel debat over de begroting van de Raad van Europa (*)

In zijn tussenkomst klaagt *senator Paul Wille* de hallucinerende situatie en de totaal onaanvaardbare stilstand aan in het Ministercomité betreffende de begroting voor het jaar 2007.

Op 5 april 2006 hebben de Raad van Europa en zijn Secretaris-generaal een document voorgesteld over de «prioriteiten voor 2007 en de budgettaire gevolgen», waarin twee opties werden voorgesteld. Optie 1, die de voorkeur heeft van de Secretaris-generaal, bestaat erin om de bijkomende behoeften van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens te financieren buiten een zero groei in reële termen. In de tweede optie wordt een financiering van de noden van het Hof vooropgesteld binnen een budgettaire enveloppe met een zero groei in reële termen.

In zijn adviezen over de begroting van de Raad van Europa en de uitgaven van de Parlementaire Assemblee voor 2007, verwerpt de Assemblee optie 2, en aanvaardt ze tevens om haar uitgaven te verminderen met 107.700 Euro.

De Afgevaardigden van de Ministers hadden eind mei 2006 de prioriteiten en het totaal van de bijdragen van de Lidstaten voor 2007 moeten goedkeuren, maar ze hebben het niet gedaan. In die context heeft de Secretaris-generaal, bij gebrek aan precieze richtlijnen vanwege de Afgevaardigden van de Ministers, beslist om officieel en overeenkomstig de budgettaire kalender, aan het Ministercomité de ontwerpen van begroting en activiteitenprogramma voor 2007 voor te leggen volgens optie 1.

De stilstand waarin de Organisatie zich momenteel bevindt is verontrustend. Bovendien willen de Afgevaardigden van de Ministers vanaf de begroting 2007 het totaal van de personeelskredieten plafonneren. Die beslissing geplaatst in een context waarbij de voorkeur wordt gegeven aan optie 2, zal onvermijdelijk onaangename gevolgen hebben voor de toekomst van de Raad van Europa en zijn personeel. De verhoging van de noden van het Hof door een versterking van zijn personeel, zal automatisch leiden tot een toename van het volume van de salarismassa van de Organisatie in haar geheel. Er zullen dan ook besparingen worden opgelegd in andere afdelingen van de Organisatie (bevriezing van de vacante permanente functies en van de salarissen, ...), met het risico de positie van de Raad van Europa te verzwakken door bepaalde activiteiten te laten vallen bij gebrek aan personeel.

De spreker vraagt zich af of men die situatie kan aanvaarden, vermits het uiteindelijk neerkomt op euthanasie op de Raad van Europa.

De Afgevaardigden van de Ministers vertegenwoordigen hun land, maar de verkozenen vertegenwoordigen het volk. En de verkozenen van het volk mogen het einde van de Raad van Europa, het paneuropees samenwerkings- en uitwisselingsforum, niet aanvaarden.

De spreker doet een oproep tot het Ministercomité om:

- onmiddellijk over te gaan tot de goedkeuring van de prioriteiten van de ontwerpbegroting en van het activiteitenprogramma voor 2007 van de Raad van Europa, zoals ze werden voorgesteld door de Secretaris-generaal;
- duidelijk en ondubbelzinnig de ontwikkeling van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens te steunen zonder daarom de andere afdelingen van de Raad van Europa te verzwakken;
- daartoe de beslissing te nemen de bijkomende behoeften van het Hof te financieren buiten een zero groei in reële termen (optie 1 van de Secretaris-generaal);
- om daarbij aansluitend het totaal van de bijdragen van de Lidstaten voor 2007 vast te stellen.

Tot slot nodigt de spreker zijn collega's uit om op nationaal niveau hun steun te verlenen aan de goedkeuring van de begroting van de Raad van Europa overeenkomstig de voorstellen van de Secretaris-generaal, en hij nodigt hen uit hun Minister van buitenlandse zaken ter zake aan te tand te voelen.

In zijn tussenkomst wijst de Secretaris-generaal, de h. Terry Davis, erop dat er twee manieren zijn om een internationale organisatie als de Raad van Europa te liquideren. De eerste is het opheffen en het overhevelen van haar verantwoordelijkheden naar een andere, zoals dat gebeurd is bij de overdracht van het intergouvernementele luik van de WEU naar de Europese Unie. De andere manier bestaat erin haar uit te hongeren door haar bestaansmiddelen te ontfangen, vooral als een andere organisatie geld heeft en klaarstaat om de verantwoordelijkheden over te nemen, zoals dat het geval is met de Europese Unie.

De h. René van der Linden, Voorzitter van de Assemblee, verzekert de Secretaris-generaal dat de ganse Assemblee achter hem staat, en dat ze geen vermindering zal aanvaarden van haar klein budget van 15 miljoen euro voor het geheel van haar werkzaamheden. Geen enkele Assemblee verricht zoveel activiteiten met zo weinig middelen. Van bij de oprichting zal het Agentschap voor de mensenrechten in Wenen (*van de EU*) over een begroting beschikken van 15 miljoen euro, dat daarna zal verdubbeld worden.

(*) Dit actueel debat werd georganiseerd op initiatief van senator Paul Wille, verslaggever voor de Commissie voor economische zaken en ontwikkeling over «het budget 2007 van de Raad van Europa».

Ratificatie van het Raamverdrag voor de bescherming van de nationale minderheden door de Lidstaten van de Raad van Europa (Aanbeveling 1766)

De Assemblee meent dat de bescherming van de nationale minderheden en de bevordering van hun rechten één van de grootste successen is van de Raad van Europa, waarbij de Assemblee nauw betrokken is. Volgens de Assemblee is de bescherming van de nationale minderheden essentieel voor het behoud van de politieke en sociale stabiliteit, voor de democratische veiligheid, voor het voorkomen van sociale spanningen, alsook voor de verscheidenheid van de culturen en talen in Europa.

Het Raamverdrag voor de bescherming van de nationale minderheden werd bekrachtigd door 38 van de 46 Lidstaten van de Raad van Europa. Vier Lidstaten – België, Griekenland, IJsland en Luxemburg – hebben het ondertekend maar niet geratificeerd. Vier andere Lidstaten – Andorra, Frankrijk, Monaco en Turkije – hebben het noch ondertekend, noch bekrachtigd.

De Assemblee stelt vast dat haar laatste aanbevelingen waarin zij met name de bovenvermelde Staten vroeg het raamverdrag zo spoedig mogelijk en zonder voorbehouden of verklaringen te ondertekenen en/of te ratificeren, niet veel vooruitgang ter zake hebben teweeggebracht. Zij heeft het dan ook nodig gevonden de redenen te analyseren waarom die Staten het raamverdrag niet ratificeren, om zo beter de voorbehouden te kunnen vatten en de ware inzet in kaart te kunnen brengen. De acht Staten in kwestie hebben elk hun eigen standpunten, alsook bijzondere en uiteenlopende opvattingen over de minderheden.

In haar aanbeveling vraagt de Assemblee aan het Ministercomité om zijn inspanningen voort te zetten voor de ondertekening en de ratificatie van het raamverdrag, zonder beperkende voorbehouden of verklaringen.

De Assemblee vraagt eveneens aan het Ministercomité om het raamverdrag opnieuw te onderzoeken in het licht van de verworven ervaring bij de toepassing ervan (paragraaf 9 van de aanbeveling).

In zijn tussenkomst onderstreept *volksvertegenwoordiger Jean-Pol Henry* dat de grote bijzonderheid van de Europese Unie en van de Raad van Europa is dat geen enkele Staat, geen enkele natie tot de meerderheid behoort. In tegendeel, wat ook de omvang of het belang van een land is, het is in de minderheid in de Europese structuur. Die verscheidenheid is een echte rijkdom die ons veelal leidt tot compromisvorming en tot een multilaterale aanpak van het beleid, hetgeen enorm gewaardeerd wordt buiten onze grenzen.

In de Staten bestaan er evenwel minderheden. Ze zijn het gevolg van historische ontwikkelingen, van migratiestromen, van grensafbakeningen door verdragen of door de natuur. Die nationale minderheden verdienen beschermd te worden. De Raad van Europa heeft dat goed begrepen, vermits het één van zijn belangrijkste functies is, en het raamverdrag er de hoeksteen van is. Tussen het ideaal en de politieke werkelijkheid, is het vaak moeilijk om de stap te zetten. Sommige landen hebben het nochtans gedaan, andere zijn terughoudend.

De spreker vindt het normaal dat de Assemblee zich inlaat met het probleem, maar hij vraagt zich af of men, zoals punt 9.2. van de ontwerpaanbeveling voorstelt, het probleem naar het Ministercomité moet terugzenden voor een eventuele wijziging van het verdrag, terwijl men verplichtingen voorstelt aan de minderheden vooraleer ze te erkennen en te beschermen. Hij is van mening dat dit voorstel een overdracht is van de bevoegdheden (*van de Assemblee*) in het voordeel van het Ministercomité, een bekentenis van onmacht, een aanmoediging voor de landen die geen zin hebben om het verdrag te ratificeren, een negatief signaal voor de minderheden die een sterk gebaar verwachten van de Raad van Europa.

De bescherming van de nationale minderheden is een hoofdtaak van de Assemblee; het is een waarde die men niet mag kwanselen. Het is inderdaad in vele landen, ook in België, moeilijk om het probleem van de minderheden op te lossen en dit door politieke,

culturele of historische redenen. Maar door een duidelijke en krachtige boodschap te verkondigen, speelde de Raad van Europa zijn rol en overtuigde hij de Staten om oplossingen te zoeken in hun wetgeving die de naleving van het raamverdrag mogelijk maken. Nu evenwel, door deze aanbeveling in haar geheel goed te keuren, neemt de Raad een dubbelzinnige houding aan en schuift hij de erkenning en de bescherming van de nationale minderheden op de lange baan.

In zijn tussenkomst wijst *volksvertegenwoordiger Philippe Monfils* erop dat het een goed raamverdrag betreft. Terwijl 85% van de landen het verdrag ondertekend en geratificeerd hebben, zijn er jammer genoeg nog een aantal weifelaars of tegenstanders. Nochtans, in plaats van verder druk uit te oefenen op de landen die het verdrag niet ondertekend of bekrachtigd hebben, stopt men daarmee en zendt men het verdrag terug naar het Ministercomité voor een eventuele wijziging.

De spreker doet opmerken dat punt 7 van de aanbeveling het Ministercomité uitnodigt om voort te gaan met zijn inspanningen om de landen te overtuigen het verdrag te ondertekenen en te ratificeren. Maar men moet de ware redenen kennen waarom enkele weken geleden een zin werd toegevoegd, waarbij aan het Ministercomité wordt gevraagd het verdrag opnieuw te onderzoeken (paragraaf 9 van de aanbeveling). Die zin wil toch wel iets zeggen, zeker gelet op het feit dat het verdrag reeds over het nodige aanpassingsvermogen beschikt op alle vlakken!

Men wil nog verder gaan, met als gevolg dat men het verdrag wil herzien. Dit kan alleen maar leiden tot de verzwakking van het verdrag, tot een nietszeggende en gelijkvormige inhoud opdat de landen, of bepaalde van hun deelstaten die geen voorstander zijn van de huidige tekst, het zouden toepassen. We weten dat het niet België is die dwarsligt in België, maar wel Vlaanderen die er niet wil van weten. In het grondwettelijk stelsel van België, betekent het feit dat indien één van de deelstaten niet akkoord is, de ratificatie niet mogelijk is.

In ieder geval, de boodschap om het verdrag opnieuw te onderzoeken *via* het Ministercomité is bedroevend en gevaarlijk. Bedroevend voor de landen die het verdrag ondertekend en bekrachtigd hebben, en die vaststellen dat het opnieuw in vraag wordt gesteld. Gevaarlijk, want het is een precedent. Vanaf nu volstaat het dat wanneer men tegenstander is van een verdrag, dit luidop te verkondigen, zodat men zich rept om het te wijzigen. Dat is de reden waarom we, samen met Jean-Pol Henry en andere collega's, een amendement hebben ingediend om paragraaf 9 van de aanbeveling te schrappen (*).

Indien de tekst blijft zoals hij nu is opgesteld, en indien de terugzending naar het Ministercomité wordt goedgekeurd, wordt de Raad van Europa, in plaats van de plichtsbewuste beschermer van de rechten van de minderheden, de lafhartige opsteller van een code van goed gedrag, die geen enkel daadwerkelijk gevolg meer zal hebben. Dat zal, en de spreker betreurt het, een achteruitgang zijn van de geloofwaardigheid van de Raad van Europa.

(*) Het amendement van de h. Monfils, de h. Henry, Mevr. Laloy, Mevr. Stănoiu, en de h. Szabó, om paragraaf 9 van de aanbeveling te schrappen, wordt niet goedgekeurd.

In zijn tussenkomst meent *senator Luc Van den Brande* dat het raamverdrag een hergroepering inhoudt van de normen waarvan de democratieën willen dat ze worden

nageleefd en in stand gehouden, en het is meer bepaald over die normen dat hij wenst tussen te komen en niet over de toestand in een bepaalde Staat met betrekking tot de ratificatie.

Wat hem betreft, kan hij zich volledig vinden in bij het geheel van de normen van het raamverdrag, maar hij vindt het eveneens verstandig dat men de redenen wil verduidelijken waarom bepaalde Lidstaten het verdrag niet ondertekend of geratificeerd hebben.

Door te vragen dat men de redenen verduidelijkt waarom bepaalde Lidstaten het raamverdrag niet ondertekend of geratificeerd hebben, gaan de punten 9.1. en 9.2. terug naar de totstandkoming van het verdrag. Men moet niet vergeten dat het uiteindelijk het gevolg, en niet de oorzaak, is van het feit dat etnische groepen werden gescheiden en uit elkaar gerukt door het verplaatsen van grenzen. Men heeft daarom gekozen voor een zeer ruime aanpak inzake de bescherming van de rechten van de minderheden. Indien men nu evenwel beweert dat alle Staten ze moeten ondertekenen en bekrachtigen, roept men nieuwe problemen in het leven. Daarom lijkt het verstandig een compromis uit te werken dat de principes niet in vraag stelt, maar dat concreet de toepassing van de normen verduidelijkt. Het is meer in bijzonder van belang zich af te vragen hoe de toestand is in de Lidstaten waarvan de grondwet reeds waarborgen inhoudt voor de minderheden.

Gelet op die omstandigheden, wijst de spreker er zijn Belgische collega's Henry en Monfils op dat indien België het raamverdrag bekrachtigt, de grondwet zal moeten worden gewijzigd vermits men geen rechtsnormen op elkaar kan stapelen.

De OESO* en de wereldeconomie (Resolutie 1518)

In haar resolutie verheugt de Assemblee zich over het weerstandsvermogen van de wereldeconomie ten opzichte van de stijging van de energieprijzen, de ontluikende inflatie en de handelsonevenwichten. Maar zij is van oordeel dat er nog veel moet gedaan worden om de internationale handel te liberaliseren en de invloed te verzachten van de stijging van de energiekosten door de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen. Er moet rekening worden gehouden met het grote verschil tussen de rijke en de arme landen door aan die laatste een meer doeltreffende en belangrijke hulp te bieden.

De Assemblee meent dat het antwoord van Europa op de uitdaging van de mondialisering niet mag uitmonden in een wedloop naar de verlaging van de sociale normen. Het moet in tegendeel een zoektocht zijn naar intelligente oplossingen waardoor er winsten op het vlak van efficiency kunnen worden gerealiseerd die aanvaardbaar zijn voor iedereen. In afwachting moet de Europese Unie de inwerkingstelling van de agenda 2000 van Lissabon voortzetten.

De Assemblee besluit met eraan te herinneren dat de sociale en economische ontwikkeling nauw verbonden is met de democratie, de politieke vrijheid en de mensenrechten, allemaal waarden die de Raad van Europa dierbaar zijn.

* Sinds 1962 doet de Assemblee dienst als parlementair forum voor de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), die 30 Lidstaten telt, door de parlementairen uit te nodigen van de Lidstaten van de OESO die geen lid zijn van de Raad van Europa (Australië, Canada, Japan, Korea, Mexico, Nieuw-Zeeland en de Verenigde Staten van Amerika) voor een jaarlijks uitgebreid debat. Het Europees Parlement wordt eveneens uitgenodigd om deel te nemen als waarnemer.

De culturele situatie van de Koerden (Resolutie 1519)

In haar resolutie vestigt de Assemblee de aandacht op de culturele situatie van de 25 à 30 miljoen Koerden die vooral in de bergachtige streek leven in het grensgebied van Iran, Irak, Syrië en Turkije, en die één van de grootste «staatloze naties» ter wereld zijn.

De Assemblee bevestigt opnieuw dat de verscheidenheid op cultureel en taalkundig vlak moet worden beschouwd als een grote rijkdom die het Europees erfgoed verrijkt en de identiteit van de landen en van elkeen versterkt. Zij roept op tot een belangrijke Europese steun, vooral van de Raad van Europa, die nodig is om de betrokken land te helpen in de bescherming van hun specifieke cultuur.

De Assemblee meent dat de culturele situatie van de Koerden nauw verbonden is met de politieke stabiliteit in de regio. De vrede en de stabiliteit zijn noodzakelijk voor de verbetering van de culturele toestand van etnische groepen.

De Assemblee nodigt Turkije, in zijn hoedanigheid van Lidstaat van de Raad van Europa uit, om de “Koerdische kwestie” op een globale manier te behandelen en om de nodige maatregelen te treffen voor een verbetering van de culturele situatie van de Koerden in Turkije.

De Assemblee spoort eveneens Iran, Irak en Syrië aan om te erkennen dat de Koerdische cultuur en taal deel uitmaken van hun patrimonium, en dat ze een rijkdom zijn die het verdient behouden te blijven en niet een bedreiging vormen waartegen men moet strijden, en vraagt hen daartoe de nodige maatregelen te treffen.

Recente ontwikkelingen in Libanon in de context van de situatie in het Midden-Oosten (Resolutie 1520)

De Assemblee betreurt de tragische gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in Libanon in juli en augustus 2006 en in de Gazastrook sinds het begin van het Israëlische militaire offensief in juni 2006.

De Assemblee is verheugd over de aankondiging van de Top voor het Midden-Oosten, die zal plaatsvinden in de nabije toekomst, en over de recente pogingen om, binnen de Palestijnse Autoriteit, een eenheidsregering te vormen. Men kan alleen maar een duurzame politieke oplossing vinden voor de problemen in de regio door een politieke dialoog tussen alle betrokken partijen, met inbegrip van de landen die niet onmiddellijk betrokken zijn bij de vijandelijkheden.

In haar resolutie vraagt de Assemblee aan de internationale gemeenschap om hun inspanningen te verhogen voor het bereiken van een duurzame politieke oplossing; om het idee van het Europees Parlement te steunen inzake de bijeenroeping van een Conferentie over Veiligheid en Samenwerking in het Midden-Oosten, om aandachtig het voorstel van het Europees Parlement te onderzoeken voor de oprichting van een Euro-Mediterraan Ontwikkelingsfonds, en om gul bij te dragen bij de heropbouw van Libanon. De Assemblee beslist om voort te gaan met de aangegane dialoog met de Palestijnse Wetgevende Raad, alsook om de inspanningen te verhogen om de contacten tussen de leden van de Palestijnse Wetgevende Raad en de Knesset te vergemakkelijken.

De Assemblee vraagt eveneens aan haar commissie voor politieke zaken om de mogelijkheid te onderzoeken om op parlementair niveau een ernstige dialoog aan te gaan met parlementen in het geheel van de regio.

Massale aankomst van irreguliere migranten op de kusten van Zuid-Europa (Aanbeveling 1767 en resolutie 1521)

Overall in Europa roept het aantal irreguliere migranten en asielzoekers die aankomen op de kusten van de Middellandse Zee meer en meer vraagtekens op. Zo heeft Spanje bijvoorbeeld het aantal personen dat aankomt op de Canarische eilanden zien toenemen van 4 700 in 2005 tot ongeveer 25 000 in de eerste negen maanden van 2006.

De Assemblee meent dat de Raad van Europa een belangrijke bijdrage te leveren heeft door ervoor te zorgen dat er wordt voldaan aan de humanitaire noden van alle personen die aankomen op de kusten van Zuid-Europa en dat hun rechten worden nageleefd. Zij meent dat het eveneens belangrijk is dat de Raad van Europa gehoor geeft aan de nood voor een Europees beleid inzake het migratiebeheer, met in het achterhoofd hetgeen werd opgetekend in het Actieplan van de Derde top van de staats- en regeringsleiders, namelijk dat «het beheer van de migratiestromen een zeer grote uitdaging vormt voor het Europa van de 21ste eeuw».

In haar resolutie vraagt de Assemblee aan de Lidstaten om een onderzoek te verrichten naar de onderliggende redenen voor de migraties, en nodigt ze de Lidstaten aan om de last inzake de massale aankomsten te delen door onder meer bij te dragen tot de verschillende maritieme en luchtpatrouilles van het Europees agentschap FRONTEX, tot de snelle interventieteams die verantwoordelijk zijn inzake de opvang van de massale aankomsten, en tot de voorziening in de humanitaire en de materiële noden van de aangekomen personen.

Oprichting van een Europees centrum ter herdenking van de slachtoffers van gedwongen bevolkingsverplaatsingen en van etnische zuivering (Resolutie 1522)

Tijdens de recente geschiedenis van Europa, werden miljoenen personen verdreven, onder dwang overgeplaatst of uitgewisseld, en dit door hun etnische afkomst, ten gevolge van een nieuwe grensafbakening tussen Staten, om het probleem van etnische minderheden op te lossen, of nog door de toepassing van een gewild beleid van etnische zuivering.

In de mate dat die verplaatsingen vele en ernstige schendingen van de mensenrechten inhouden, belangen zij het geheel van de bevolkingen van Europa aan. De Raad van Europa, een paneuropese organisatie met als doelstelling de verwezenlijking van een nauwere band tussen haar leden voor het instandhouden en het bevorderen van de idealen en de principes die hun gemeenschappelijk erfgoed zijn, moet hulde brengen aan de slachtoffers van dergelijke daden en erover waken dat de geschiedenis zich niet herhaalt.

In haar resolutie, goedgekeurd met een meerderheid van één stem, verklaart de Assemblee dat ze voorstander is van de oprichting van een Europees centrum gewijd aan de herinnering van de slachtoffers van gedwongen bevolkingsverplaatsingen en van etnische zuivering, om de Europeanen te herinneren aan de gedwongen migraties die hun geschiedenis getekend hebben, om de verzoening te bevorderen, om dienst te doen als instrument inzake conflictpreventie en om de publieke opinie te sensibiliseren. Het concrete voorstel (de aanbeveling) aan het Ministercomité om het centrum op richten, haalde evenwel niet de vereiste tweederde meerderheid.

Het imago van de asielaanvragers, de migranten en de vluchtelingen zoals het wordt weergegeven door de media (Aanbeveling 1768)

De Assemblee vindt dat de strijd tegen racisme, discriminatie en alle vormen van intolerantie een grote waakzaamheid vereisen van de Raad van Europa, en dat de media, met de steun van de Lidstaten, een wezenlijke rol spelen in die strijd.

De Assemblee erkent de essentiële rol van de vrijheid van meningsuitdrukking in een democratische samenleving en bevestigt opnieuw een grote waarde te hechten aan dat recht zoals vervat in artikel 10 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. In haar Resolutie 1510 had de Assemblee reeds vermeld dat de vrijheid van meningsuiting niet nog verder beknot mag worden om te beantwoorden aan de groeiende gevoeligheid van bepaalde religieuze groeperingen.

De media dragen er op een doorslaggevende wijze toe bij dat de vraagstukken verbonden aan de migranten, de vluchtelingen en de asielaanvragers op een billijke en objectieve wijze worden weergegeven. Het is bijgevolg hun taak om eveneens rekening te houden met de positieve inbreng van die mensen in de samenleving en om hen te beschermen tegen negatieve stereotypen. Het is ook belangrijk dat migranten en asielaanvragers vertegenwoordigd zijn binnen de media en in de professionele sector, en dat de standpunten en de kwesties die hen aanbelangen of hen betreffen een plaats hebben in de media.

In die context nodigt de Assemblee de Lidstaten met name uit om een wetgeving aan te nemen en in te voeren die het aanzetten tot haat, geweld of discriminatie verbiedt, of om die wetgeving toe te passen indien ze reeds bestaat.

De noodzakelijke verzoening van het beroepsleven met het gezinsleven (Aanbeveling 1769)

De Assemblee betreurt dat het ontbreken van maatregelen om het beroepsleven met het gezinsleven te kunnen verzoenen, in de eerste plaats de vrouwen straft, daar zij nog steeds een groot deel van de huishoudelijke taken op zich nemen, naast de opvoeding van kinderen op jonge leeftijd en de zorg voor afhankelijke ouderen. Door het feit dat er geen, niet voldoende of ontoegankelijke opvangstructuren voor kinderen of ouderen zijn, moeten de vrouwen die de gezinstaken op zich nemen, een part time job nemen of helemaal stoppen met werken.

De Assemblee is van mening dat maatregelen die de combinatie van gezinsleven en beroepsleven vergemakkelijken, een noodzakelijke voorwaarde zijn waardoor vrouwen en mannen een economische onafhankelijkheid kunnen verwerven, en kunnen deelnemen aan het professionele, openbare en politieke leven, terwijl ze toch nog hun gezinstaken kunnen vervullen.

De Assemblee nodigt het Ministercomité uit om een aanbeveling te richten tot de Lidstaten opdat ze de nodige maatregelen zouden nemen voor onder meer een gelijke beloning van mannen en vrouwen, de inrichting van toegankelijke en flexibele omkaderings- en opvangstructuren voor kinderen van jonge leeftijd – volgens de doelstellingen vastgelegd in de Strategie van Lissabon van de Europese Unie – en voor oudere, afhankelijke personen.

Het belang voor Europa dat de economische ontwikkeling van Rusland zich voortzet (Resolutie 1523)

De Assemblee stelt vast dat de Russische Federatie – die van alle Lidstaten van de Raad van Europa het grootste en dichtstbevolkte land is, met een enorme rijkdom aan middelen – zich sinds het begin van de jaren 1990 onophoudelijk heeft inspannen voor de stabilisering van zijn economisch en politiek systeem. De inspanningen die het land heeft ondernomen om zich te ontwikkelen, terwijl het geleidelijk aan de Europese democratische waarden heeft aangenomen en de overgang heeft gemaakt naar een markteconomie, werden op de proef gesteld door een reeks moeilijkheden, vooral tijdens de financiële crisis van augustus 1998. De continue hervormingen hebben een macro-economische en politieke stabiliteit teweeggebracht, een sterke groei, een verbetering van het levensniveau en van het vertrouwen in de toekomst, allemaal goede resultaten die moeten worden toegejuicht. Er blijven nochtans nog vele uitdagingen op het vlak van de ontwikkeling waaraan Rusland het hoofd moet bieden indien het zijn potentieel volledig wil gebruiken.

In haar resolutie vraagt de Assemblee om een hechtere strategische samenwerking rond gemeenschappelijke waarden van wederzijds belang uit te werken tussen Rusland en andere Europese landen, voor de bevordering van een meer harmonieuze ontwikkeling dankzij een beter beheer in het geheel van de sectoren en gebieden van het land.

De Assemblee meent dat de belangrijkste doelstellingen voor de ontwikkeling op korte en middellange termijn, erop gericht zouden moeten zijn de rechtsstaat te verstevigen, de administratie te verbeteren, de demografische achteruitgang af te remmen, de economie te moderniseren en de rol van de Staat op economisch vlak te verduidelijken. De bijkomende ontvangsten vergaard dankzij de natuurlijke Russische rijkdommen zouden moeten dienen om structurele hervormingen te ondersteunen en om de basis te leggen van een toekomstige kwaliteitsvolle groei.

De bevordering van de lokale autonomie aan de grenzen van de Raad van Europa (Aanbeveling 1770)

De Assemblee is steeds overtuigd geweest van het belang van een goede werking van de lokale autonomie voor de versteviging van de democratische waarden. Ze heeft steeds de wezenlijke rol onderstreept van de lagere overheden als grondslag voor elk democratisch regime, en zij heeft de toepassing ondersteund van het Europees Handvest inzake lokale autonomie.

Bovendien heeft de Assemblee steeds de nadruk gelegd op het belang en het recht van de lagere overheden om onderling samen te werken, met eerbiediging van de bevoegdheden van de Staat, zowel binnen een zelfde Staat als met overheden van andere landen voor de verwezenlijking van taken met een gemeenschappelijk belang.

De Assemblee meent dat het nuttig zou zijn voor de Raad van Europa om samenwerkingsbanden uit te werken inzake lokale autonomie en grensoverschrijdende samenwerking met landen die zich aan de rand van zijn geografisch gebied bevinden. Ze herbevestigt eveneens de noodzaak om de goede werking van de lokale autonomie in de Lidstaten te verzekeren, meer in het bijzonder in die landen gelegen binnen het grensgebied van de Raad van Europa.

In haar aanbeveling verklaart de Assemblee dat ze ervan overtuigd is dat een verhoogde samenwerking ertoe kan bijdragen om van de democratische waarden, de lokale autonomie en de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel, de gemene deler te maken voor alle lokale en regionale overheden in de betrokken landen.

* * * * *

Tijdens de zitting hebben de volgende prominenten de Assemblee toegesproken:

- **De h. Ivo Sanader, Eerste Minister van Kroatië**
- **De h. Sali Berisha, Eerste Minister van Albanië**
- **De h. Adnan Terzic, Voorzitter van de Ministerraad van Bosnië-Herzegovina**
- **De h. Sergueï Lavrov, Minister van Buitenlandse zaken van de Russische Federatie, in zijn hoedanigheid van Voorzitter van het Ministercomité**
- **De h. Angel Gurría, Secretaris-generaal van de OESO**